

Gustav Hilmar 30. 1. 1891 - 19. 3. 1967

Vinohradský hřbitov, odd. PA-S, hrob 49

herec a sochař

adopční nájemce pan Michal Appl, Kavárna Šlágr (od r. 2019)

Gustav Hilmar (30. 1. 1891 – 19. 3. 1967), vlastním jménem Gustav Černý, byl herec, malíř a sochař. Narodil se v Podlázkách u Mladé Boleslavi. Přestože se tak jako jeho bratr Bedřich Černý chtěl původně věnovat výtvarnému umění, herectví ho natolik okouzlo, že roku 1911 absolvoval dramatickou školu Karla Želenského. Od následujícího roku přijal angažmá v *Plzeňském divadle*, kde působil až do roku 1915. Poté bohužel strávil 5 let léčbou tuberkulózy. Po úspěšném zotavení se vrátil k divadlu a působil na scénách v Brně a v Ostravě. Od roku 1926 se stal členem souboru pražského *Vinohradském divadla*, odkud přešel až roku 1950 do *Městských divadel pražských*, kde působil až do svého odchodu do hereckého důchodu v roce 1959. Na stříbrném plátně se poprvé objevil v roce 1926 a za svůj život si zahrál přibližně v 70 českých filmech. Mezi jeho nejznámější role patří mimo jiné otec septimána Vaňka ve filmu *Cesta do hlubin Študákovy duše*, školník ve *Škola základ života*, továrník Záhorský v *Eva tropí hlouposti* nebo radní Šerpán ve filmu *Nejlepší člověk*. Byl také známým rozhlasovým hercem a kromě herectví se také aktivně věnoval sochařství a malířství. V roce 1955 byl jmenován *zasloužilým umělcem*.

foto hrobu: archiv SPH, portrét: https://cs.wikipedia.org/wiki/Gustav_Hilmar#/media/Soubor:Gustav_Hilmar_1930.jpg
volně podle: http://cs.wikipedia.org/wiki/Gustav_Hilmar, <http://www.csfd.cz/tvurce/7958-gustav-hilmar/>